

Dosarul nr.3ra-243/2020

Prima instanță: Judecătoria Cahul, sediul Central (D. Bosii)

Instanța de apel: Curtea de Apel Cahul (V. Movilă, N. Veleva, E. Dvurecenschii)

DECIZIE

19 august 2020

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ
lărgit al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Maria Ghervas
Nicolae Craiu
Mariana Pitic
Victor Burduh

judecând cererile de recurs declarate de Nicolae Balcănuță, reprezentat de avocatul Nicolae Frumosu, Dorina Boghian, reprezentată de avocatul Maxim Todorov, Guvernul Republicii Moldova și Cancelaria de Stat a Republicii Moldova, în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Nicolae Balcănuță împotriva Guvernului Republicii Moldova, terții Cancelaria de Stat a Republicii Moldova, Elena Daud și Dorina Boghian cu privire la anularea hotărârii Guvernului Republicii Moldova, reîncadrarea în muncă în funcția deținută, încasarea salariului mediu pentru absență forțată de la muncă, repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei din 27 noiembrie 2019 a Curții de Apel Cahul,

c o n s t a ț ă :

La 03 martie 2018 Nicolae Balcănuță a depus cerere de chemare în judecată împotriva Guvernului Republicii Moldova, intervenienți de partea pârâtului Cancelaria de Stat a Republicii Moldova și șeful Oficiului Teritorial Cahul a Cancelariei de Stat, Elena Daud cu privire la contestarea actului administrativ și restabilirea în funcție.

Ulterior, depunând cerere de concretizare a acțiunii a solicitat în final anularea Hotărârii Guvernului nr. 104 din 31 ianuarie 2018 cu privire la eliberarea din funcție, reîncadrarea în muncă în funcția deținută anterior de șef al Oficiului Teritorial Cahul al Cancelariei de Stat, încasarea de la pârât în beneficiul reclamantului a salariului mediu pentru toată perioada absenței forțate de la serviciu, în mărime de 74 273,35 de lei, încasarea de la pârât în beneficiul reclamantului a prejudiciului moral în sumă de 20 000 de lei, precum și încasarea cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 5 847 de lei.

În motivarea acțiunii a indicat că, prin Hotărârea de Guvern nr. 871 din 24 decembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial nr. 191-192, Nicolae Balcănuță a fost angajat în calitate de șef al Oficiului Teritorial Cahul al Cancelariei de Stat.

La data angajării deținea calitatea de funcționar public, așa cum reiese și din prevederile art. 7 din Legea nr. 453-XVI din 28 decembrie 2006 privind descentralizarea administrativă, art. 63 din Legea nr. 436 din 28 decembrie 2006 privind administrația publică locală și în conformitate cu pct. 5 din Regulamentul cu privire la organizarea și funcționarea oficiilor teritoriale ale Cancelariei de stat, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 845 din 18 decembrie 2009.

A susținut reclamantul că potrivit Legii nr. 98 din 28 mai 2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 158-XVI din 04 iulie 2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public și Legea nr. 179 din 15 iulie 2010 pentru modificarea Legii nr. 355-XVI din 23 decembrie 2005 cu privire la sistemul de salarizare în sectorul bugetar precum și din momentul intrării în vigoare a Legii nr. 199 din 16 iulie 2010 cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică, funcția de șef al Oficiului Teritorial al Cancelariei de Stat a devenit funcție de demnitate publică.

A afirmat că în temeiul Legii nr. 153 din 14 iulie 2017 a fost introdus la art. 9 alin. (1) din Legea nr. 158/2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public lit. c¹), astfel funcția de șef și șef adjunct al Oficiului Teritorial al Cancelariei de Stat au devenit funcții publice de conducere.

Prin Hotărârea Guvernului nr. 104 din 31 ianuarie 2018, în temeiul art. 22 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 199 din 16 iulie 2010 cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică și în conformitate cu pct. 5 din Regulamentul cu privire la organizarea și funcționarea oficiilor teritoriale ale Cancelariei de Stat, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 845 din 18 decembrie 2009, s-a hotărât eliberarea domnului Nicolae Balcănuță din funcția de șef al oficiului teritorial Cahul al Cancelariei de Stat, reprezentant al Guvernului în teritoriu. Hotărârea de eliberare din funcție a fost publicată la data de 02 februarie 2018 în Monitorul Oficial nr.33-39, la art. 120, intrând în vigoare la aceeași dată.

Reclamantul consideră că hotărârea contestată urmează a fi anulată deoarece este ilegală în fond, fiind emisă contrar prevederilor legii și cu încălcarea procedurii stabilite.

În opinia reclamantului odată cu modificările în vigoare la 18 decembrie 2017, funcția de șef al Oficiului Teritorial al Cancelariei de Stat a devenit o funcție publică de conducere, accesarea, exercitarea și încetarea fiind reglementată de Legea nr. 158/2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, prevederile art.9 alin. (1) lit .c¹, începând cu 18 decembrie 2017 au devenit aplicabile raporturilor de serviciu a reclamantului, dar și de prevederile pct. 18 din Anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 845 din 18 decembrie 2009.

Consideră că prevederile legale invocate de pârât la eliberarea sa din funcție și anume art. 22 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 199 din 16 iulie 2010 cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică, nu reglementează funcția deținută de reclamant, prin urmare hotărârea contestată fiind adoptată în baza unei legi străine raporturilor de serviciu a reclamantului.

A susținut că pârâtul a încălcat procedura de concediere a sa, prin faptul că nu a încadrat eliberarea din funcție în nici unul din cazurile prevăzute la alin. (1) al art.

63 al Legii nr. 158 din 04 iulie 2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public și nu a respectat celelalte prescripții prevăzute la alin. (2)-(5) al aceluiași articol, referitor la condițiile de preavizare, astfel încălcând și prevederile art. 76 a aceleiași legi, cât și prevederile Hotărârii Guvernului nr. 104 și prevederile art. 81 alin. (3) al Codului muncii.

A subliniat reclamantul că pârâtul nu a indicat în hotărârea privind eliberarea sa din funcție, care este temeiul și cauza eliberării din funcție, care sunt criteriile exprese după care s-a condus, încălcare ce duce la nulitatea actului administrativ.

A reiterat concluziile Curții Constituționale expuse în hotărârea nr. 22 din 22 iulie 2016 prin care Curtea s-a referit la faptul că șefii oficiilor teritoriale a Cancelariei de Stat sunt antrenați în raporturi speciale de muncă. Ca urmare, deși aceștia sunt numiți și revocați din funcție prin Hotărâre de Guvern în lipsa unor criterii strict determinate, ei beneficiază de drepturi și garanții speciale de muncă, ce decurg din normele generale ale legislației muncii și ținând cont de particularitățile contractelor administrative.

A specificat constatările deciziei Marei Camere a CtEDO, care s-a expus asupra obligației statului de a aduce motive obiective în cazul eliberării din funcție a agentului statului, în vederea respectării dreptului consfințit în art.6 CEDO.

Totodată, reclamantul a criticat acțiunile pârâtului privind organizarea unui concurs de ocupare a funcției pe care o exercita efectiv, fără ca funcția să fie declarată vacantă, acțiuni contrare prevederilor art. 8 alin. (3) al Legii cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public.

A notat că în ziua eliberării sale din funcția deținută, Elena Daud care îndeplinea funcția de specialist principal, având calitatea de funcționar public, a fost promovată în funcția de șef al oficiului, acțiuni pe care reclamantul le consideră discriminatorii deoarece pe toată perioada de activitate a întrunit toate condițiile și a îndeplinit necondiționat toate cerințele și atribuțiile de serviciu.

Prin hotărârea din 26 octombrie 2018 a Judecătorei Cahul, sediul Central, s-a respins integral acțiunea înaintată de Nicolae Balcănuță împotriva Guvernului Republicii Moldova, terții Cancelaria de Stat a Republicii Moldova, Elena Daud și Dorina Boghian cu privire la anularea hotărârii Guvernului Republicii Moldova, reîncadrarea în muncă în funcția deținută, încasarea salariului mediu pentru absență forțată de la muncă, încasarea prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată (f.d.132-142, vol.I).

Manifestând dezacord cu hotărârea primei instanțe, Nicolae Balcănuță a contestat hotărârea cu apel în termenul stabilit de lege.

Prin decizia din 27 noiembrie 2019 a Curții de Apel Cahul s-a admis apelul declarat de Nicolae Balcănuță, s-a casat integral hotărârea din 26 octombrie 2018 a Judecătorei Cahul, sediul Central, s-a emis o nouă hotărâre, prin care s-a admis parțial acțiunea lui Balcănuță Nicolae. A fost anulată Hotărârea Guvernului nr. 104 din 31 ianuarie 2018 cu privire la eliberarea din funcție a lui Balcănuță Nicolae. S-a încasat de la Guvernul Republicii Moldova în beneficiul lui Balcănuță Nicolae salariul mediu pentru absență forțată de la lucru în perioada 02 februarie 2018 – 12 iulie 2019 în mărime de 154 770, 35 de lei. S-a încasat de la Guvernul Republicii Moldova în beneficiul lui Balcănuță Nicolae suma de 8 869,36 de lei, cu titlu de prejudiciu moral.

S-a respins cererea de chemare în judecată înaintată de Balcănuță Nicolae împotriva Guvernului Republicii Moldova, terții Cancelaria de Stat a Republicii Moldova, Daud Elena și Boghian Dorina, în partea ce excede prejudiciul moral încasat în cuantum de 8 869 lei 36 bani.

S-a respins ca fiind neîntemeiată acțiunea lui Balcănuță Nicolae privind reîncadrarea în muncă în funcția deținută de șef al Oficiului Teritorial Cahul al Cancelariei de Stat, reprezentantul Guvernului în teritoriu.

S-a încasat de la Guvernul Republicii Moldova în beneficiul lui Balcănuță Nicolae suma de 5 847 de lei, cu titlu de cheltuieli judiciare pentru asistența juridică acordată în cadrul prezentului proces (f.d. 32-49, vol.II).

Pentru a decide astfel, Colegiul civil a evidențiat că aplicând prevederile art. 4 alin. (3) lit. a), art. 63 alin. (1) din Legea nr. 158 din 04 iulie 2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, art. 22 alin. (3) din Legea nr. 199 din 16 iulie 2010 cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică, se denotă că raporturile de serviciu dintre autoritățile publice și funcționarii publici sunt reglementate de Legea nr. 158 din 04 iulie 2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public și respectiv în cazul dat funcția de șef adjunct al Oficiului Teritorial Cahul al Cancelariei de Stat este o funcție publică și nicidecum o funcție de demnitate publică la data emiterii hotărârii contestate, fiind incidentă Legea nr. 158 din 04 iulie 2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, prevederile căreia la momentul concedierii lui Nicolae Balcănuță nu a fost respectată de către Cancelaria de Stat.

Instanța de apel a subliniat că la momentul emiterii Hotărârii Guvernului nr. 104 din 31 ianuarie 2018 erau în vigoare prevederile pct. 18 din Anexa nr.1 la hotărârea Guvernului cu privire la Oficiile Teritoriale ale Cancelariei de Stat nr. 845 din 18 decembrie 2009, conform căreia persoanele angajate în oficiu au statut de funcționar public, cu excepția personalului tehnic auxiliar, iar la momentul concedierii lui Nicolae Balcănuță, în lista funcțiilor de demnitate publică, incluse în Anexa din Legea cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică nr. 199 din 16 iulie 2010, nu se conține funcția de șef adjunct al oficiului teritorial al Cancelariei de Stat, dar se regăsea lit. c¹) art.9 alin. (1) din Legea nr. 158 din 04 iulie 2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, fiind catalogată ca o funcție publică de conducere, ceea ce denotă faptul că, Nicolae Balcănuță la data concedierii deținea statutul de funcționar public în privința căruia erau aplicabile prevederile Legii nr. 158 din 04 iulie 2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public și respectiv a Codului muncii.

La fel, a menționat faptul că prima instanță corect a reținut că litigiului îi sunt aplicabile prevederile Legii contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000 (în vigoare până la 01 aprilie 2019). Prin hotărârea Curții Constituționale nr. 22 din 22 iulie 2016 privind excepția de neconstituționalitate a unor prevederi din Anexa la Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000 (în vigoare până la 01 aprilie 2019), Curtea a reținut că exceptarea actelor de numire și revocare din funcție a șefului și adjunctului Oficiului teritorial al Cancelariei de Stat de la contestare în instanța de contencios administrativ privează aceste persoane de dreptul de acces liber la justiție și, într-un final de dreptul la un proces echitabil, contrar art. 20 din Constituție. Astfel, Hotărârea Guvernului nr. 104 din 31 ianuarie 2018 emisă în privința lui Nicolae Balcănuță reprezintă un act administrativ în sensul

Legii contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000 (în vigoare pînă la 01 aprilie 2019).

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ, a relevat că Hotărârea Guvernului nr. 104 din 31 ianuarie 2018 se desprinde a fi una neîntemeiată, deoarece funcția de șef al Oficiului Teritorial al Cancelariei de Stat, funcție deținută pînă la concediere, în temeiul modificărilor legislative enunțate, a devenit funcție publică de conducere. Deci accesarea, exercitarea, precum și încetarea acestei funcții este reglementată de Legea cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public nr. 158 din 04 iulie 2008, însă drept temei legal al eliberării din funcția de șef al Oficiului teritorial al Cancelariei de Stat a fost invocat art. 22 alin. (1) lit. a) din Legea cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică nr. 199 din 16 iulie 2010, care nu reglementează raporturile de muncă a Cancelariei de Stat cu angajatul Balcănuță Nicolae.

Instanța de apel reiterând art. XI, XV, XXI, Legea nr. 153 din 14 iulie 2017 pentru modificarea și completarea unor acte legislative, a rezumat schimbarea statutului funcției din funcție de demnitate publică în funcție publică de conducere, dar nu rezultă lichidarea funcției de șef al Oficiului teritorial al Cancelariei de Stat, circumstanțe ce denotă că funcția de șef al Oficiului teritorial al Cancelariei de Stat a devenit o funcție publică de conducere. Legea nr. 153 din 14.07.2017 pentru modificarea și completarea unor acte legislative a fost publicată în Monitorul Oficial nr. 301315/523 din 18 august 2017, și a fost prevăzut faptul că Guvernul, prin intermediul Cancelariei de Stat, în termen de 2 luni de la data publicării prezentei legi, va asigura întreprinderea măsurilor necesare, conform legislației, pentru ocuparea funcțiilor publice de conducere corespunzătoare. Totodată, din aliniatul (6) a articolului menționat, nu rezultă încetarea contractului individual de muncă cu șeful oficiului teritorial al Cancelariei de Stat.

Colegiul a indicat că prin Legea nr. 63 din 05 iulie 2019 pentru modificarea unor acte legislative, funcția de șef al Oficiului teritorial al Cancelariei de Stat a fost lichidată, fiind făcută și mențiunea cu privire la necesitatea întreprinderii măsurilor necesare conform legii, inclusiv desfășurarea procedurilor legale ce vizează eliberarea din funcție a persoanelor respective. Prin urmare, așa cum a fost lichidată funcția de șef al Oficiului teritorial al Cancelariei de Stat, instanța de apel a considerat necesară respingerea ca fiind neîntemeiată a acțiunii lui Nicolae Balcănuță privind reîncadrarea în muncă în funcția deținută de șef al Oficiului Teritorial al Cancelariei de Stat.

Prin încheierea din 17 februarie 2020 a Curții de Apel Cahul s-a respins ca neîntemeiată cererea depusă de secretarul general al Guvernului, Iaconi Liliana privind explicarea dispozitivului deciziei Curții de Apel Cahul din 27 noiembrie 2019.

Prin decizia din 17 iunie 2020 a Curții Supreme de Justiție s-a respins recursul declarat de Cancelaria de Stat și Guvernul Republicii Moldova împotriva încheierii din 17 februarie 2020 a Curții de Apel Cahul.

La 10 decembrie 2019 Nicolae Balcănuță a declarat recurs nemotivat, ulterior la 10 ianuarie 2020 a depus recursul motivat împotriva deciziei 27 noiembrie 2019 a Curții de Apel Cahul, solicitând casarea deciziei contestate în partea ce ține de încasarea salariului mediu pentru absența forțată de la lucru pentru perioada 02 februarie 2018 – 12 iulie 2019 în mărime de 154 770,35 de lei, respingerea cererii

de chemare în judecată în partea ce excede prejudiciul moral încasat de 8869,36 de lei, respingerea ca fiind neîntemeiată a acțiunii privind reîncadrarea în muncă în funcția de șef al Oficiului Teritorial Cahul al Cancelariei de Stat, reprezentantul Guvernului în teritoriu, cu pronunțarea unei decizii noi în această parte de admitere a acțiunii lui Nicolae Balcănuță privind reîncadrarea în muncă în funcția de șef al Oficiului Teritorial Cahul al Cancelariei de Stat, admiterea acțiunii de încasare a salariului mediu pentru întreaga perioadă de absență forțată de la lucru și admiterea acțiunii de încasare a prejudiciului moral în sumă de 11 130,64 de lei.

În motivarea recursului și-a exprimat parțial dezacordul cu decizia instanței de apel, specificând prevederile art. 432 alin. (1) și (2) lit. a) Cod de procedură civilă.

A menționat că instanța de apel nu a aplicat prevederile art. 89 alin. (1) Codul muncii, concluzionând eronat că funcția care o solicită recurentul a fost lichidată, respectiv nu mai poate fi reîncadrat într-o funcție care nu există.

A precizat că funcția de șef al Oficiului Teritorial Cahul al Cancelariei de Stat nu a fost lichidată, iar prin Legea nr. 63 din 05 iunie 2019 pentru modificarea unor acte legislative au intervenit doar modificări în statutul acesteia.

A subliniat că în conformitate cu pct. 17 din Hotărârea Guvernului nr. 845 din 18 decembrie 2009 cu privire la Oficiile teritoriale ale Cancelariei de Stat, structura și efectivul-limită ale Oficiilor Teritoriale ale Cancelariei de Stat sunt aprobate prin hotărâre de Guvern, iar Anexele 1 și 2 din actul normativ respectiv, legiferează structura și statele de personal ale Oficiilor Teritoriale ale Cancelariei de Stat, precum și lista oficiilor teritoriale raportate la unitățile teritoriale administrative.

Prin urmare, afirmă recurentul că în conținutul acestora nu au intervenit modificări, nici la eliberarea din funcția a reclamantului, nici până în prezent, astfel funcția de șef al Oficiului Teritorial Cahul al Cancelariei de Stat, se regăsește până în prezent în statul de personal al oficiilor teritoriale ale Cancelariei de Stat or, schimbarea statutului funcției nu echivalează cu lichidarea acesteia.

La fel, consideră recurentul că funcția de șef al Oficiului Teritorial Cahul al Cancelariei de Stat nu a fost lichidată rezultând din prevederile Legii nr. 63 din 05 iulie 2019 pentru modificarea unor acte legislative (art. XII alin. (3) lit. e)) și Hotărârea Guvernului nr. 347 din 18 iulie 2019 cu privire la modificarea unor hotărâri ale Guvernului (pct.3 subpct. 3), care impun întreprinderea măsurilor necesare în vederea numirii noilor persoane în funcțiile de șef al Oficiului Teritorial Cahul al Cancelariei de Stat.

Mai mult, a menționat că însăși instanța de apel în decizia sa a indicat faptul că funcția de șef al Oficiului Teritorial Cahul al Cancelariei de Stat, în prezent este ocupată de către Dorina Boghian, funcția nefiind lichidată, având aceiași denumire.

A specificat că inclusiv în cazul lichidării funcției deținute anterior, instanța de apel urma să admită restabilirea în muncă or, aceasta fiind practica constantă a instanțelor naționale.

Cu referire la pretenția de încasare a salariului mediu pentru absența forțată de la lucru, recurentul a comunicat că instanța de apel eronat a aplicat prevederile art. 90 alin. (2) Codul muncii, calculând salariul doar pentru perioada 02 februarie 2018 – 12 iulie 2019 or, reclamantul a solicitat încasarea salariului mediu pentru absența forțată de la lucru pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă, adică până la restabilirea efectivă a reclamantului în funcție.

Cu referire la capătul de cerere privind repararea prejudiciului moral, recurentul consideră că instanța de apel nu și-a motivat opinia asupra cerinței respective, astfel încălcând dreptul fundamental la un proces echitabil (art. 6 CEDO).

La 10 ianuarie 2020 (data de pe plicul poștal) Dorina Boghian, reprezentată de avocatul Maxim Todorov a declarat recurs împotriva deciziei 27 noiembrie 2019 a Curții de Apel Cahul, solicitând casarea deciziei contestate, cu pronunțarea unei hotărâri noi de menținere a hotărârii din 26 octombrie 2018 a Judecătorei Cahul, sediul Central (f.d. 90-93, vol.II).

În motivarea recursului și-a exprimat dezacordul cu decizia instanței de apel, specificând prevederile art. 432 alin. (1) și (2) lit.c) Cod de procedură civilă.

A indicat că instanța de apel a interpretat eronat Legea nr. 153 din 14 iulie 2017 privind modificarea și completarea unor acte legislative or, prin art. XI al Legii menționate a fost introdus lit. c¹ la alin. (1) art.9 al Legii nr. 158 din 04 iulie 2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, prin care funcția de șef al Oficiului Teritorial al Cancelariei de Stat a fost trecută de la funcția de demnitate publică la funcția publică.

A afirmat că instanța de apel nu s-a expus asupra argumentelor invocate de către terțul Dorina Boghian și anume conformându-se prevederilor legilor organice precitate și în legătură cu lichidarea funcției de demnitate publică, Cancelaria de Stat respectând condițiile stabilite de art. 9 alin. (1) lit. c¹, art. 28 alin. (1) lit. a) al Legii nr. 158 din 04 iulie 2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, a purces la organizarea concursului pentru ocuparea funcției de șef al Oficiului Teritorial al Cancelariei de Stat, la care s-a înscris și reclamantul Nicolae Balcănuță.

Consideră recurenta că mandatul lui Nicolae Balcănuță a expirat odată cu schimbarea de către legiuitor a statutului funcției pe care dînsul o deținea, adică prin lichidare, funcția deja era vacantă prin prisma art. XXI alin. (5) a Legii nr. 153 din 14 iulie 2017.

A notat recurenta că, Nicoale Balcănuță în așa fel contestă camuflat rezultatele concursului pe care nu le-a contesta în termenul prevăzut de lege.

A menționat că lichidarea funcției publice este o modalitate de încetare a raporturilor de muncă cu funcționarii publici, fapt confirmat expres de prevederile art. 63 a Legii nr. 158 din 04 iulie 2008 privind funcția publică și statutul funcționarului public.

A conchis că dovada lichidării funcției de demnitate publică pe care o ocupa anterior Nicolae Balcănuță constituie și schimbarea regimului de salarizare, conform art. X al Legii nr. 63 din 05 iulie 2019 cu privire la modificarea unor acte legislative.

La 29 ianuarie 2020 Guvernul Republicii Moldova și Cancelaria de Stat au declarat recurs împotriva deciziei 27 noiembrie 2019 a Curții de Apel Cahul, solicitând casarea deciziei contestate, cu pronunțarea unei hotărâri noi prin care să fie menținută hotărârea din 26 octombrie 2018 a Judecătorei Cahul, sediul Central.

În motivarea recursului și-au exprimat dezacordul cu decizia instanței de apel, specificând că, urmare a numirii în funcția de șef al Oficiului Teritorial Cahul al Cancelariei de Stat, Nicolae Balcănuță a obținut statutul de persoană cu funcție de demnitate publică, și nicidecum statutul de funcționar public.

Au reținut că Nicolae Balcănuță a fost numit în funcția de șef al Oficiului Teritorial Cahul al Cancelariei de Stat în conformitate cu prevederile pct.5 al Regulamentului cu privire la organizarea și funcționarea oficiilor teritoriale ale

Cancelariei de Stat, adoptat prin Hotărârea Guvernului nr. 845 din 18 decembrie 2009, la propunerea ministrului de stat, și nicidecum în conformitate cu prevederile Legii nr. 158-XVI din 04 iulie 2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, care la data numirii în funcție, statua că, ocuparea funcției publice vacante se face prin: a) concurs; b) promovare; c) transfer.

Au conchis că, reclamantul deținea statutul de demnitar public și nu de funcționar public, din acest considerent, la caz, procedura de încetare a raporturilor de muncă a avut loc în conformitate cu prevederile Legii nr. 199 din 16 iulie 2010 cu privire la statutul persoanelor cu funcție de demnitate publică, și nu în conformitate cu prevederile Legii nr.158-XVI din 04 iulie 2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, precum eronat a conchis instanța de apel.

La data de 18 august 2017, în Monitorul Oficial nr. 301-315/523, a fost publicată Legea nr. 153 din 14 iulie 2017 pentru modificarea și completarea unor acte legislative, în acest mod, urmare a operării modificărilor legislative, funcțiile de șef și șef adjunct al oficiului teritorial al Cancelariei de Stat, din funcție de demnitate publică a devenit funcție publică de conducere.

Prin urmare, în contextul prevederilor art. XXI alin.(5) al Legii nr.153 din 14 iulie 2017 pentru modificarea și completarea unor acte legislative, Cancelaria de Stat a fost obligată să întreprindă măsurile de rigoare în vederea încetării raporturilor de serviciu cu persoanele care ocupau funcția de demnitate publică de șef și șef-adjunct al oficiului teritorial al Cancelariei de Stat, și să demareze concursurile pentru ocuparea funcției publice de conducere de șef și șef-adjunct al oficiului teritorial al Cancelariei de Stat.

Cancelaria de Stat a demarat concursurile privind ocuparea funcțiilor publice de conducere de șefi și șefi adjuncți al oficiilor teritoriale ale Cancelariei de Stat, astfel, din considerentul că prevederile Legii nr. 153 din 14 iulie 2017 urmau să intre în vigoare la data de 18 decembrie 2017, concursul pentru ocuparea funcției de șef al Oficiului teritorial Cahul al Cancelariei de Stat, a fost demarat în luna octombrie 2017 la care Nicolae Balcănuță și-a înaintat formularul de participare la data de 27 octombrie 2017. Astfel, intimatul a avut posibilitatea legală de a ocupa funcția publică de conducere de Șef al Oficiului Teritorial Cahul al Cancelariei de Stat, fiind în aceleași condiții ca și ceilalți participanți la concursul demarat.

Consideră că raționamentul instanței de apel precum că Nicolae Balcănuță îi sunt aplicabile prevederile Legii nr. 158-XVI din 04 iulie 2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, din momentul intrării în vigoare a prevederilor Legii nr. 153 din 14 iulie 2017 pentru modificarea și completarea unor acte legislative sunt eronate și în contradicție directă cu art.28 alin. (1) din Legea nr. 158-XVI din 04 iulie 2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public or, articolul menționat nu prevede că funcția publică se ocupă ca urmare a modificării statutului unei funcții de demnitate publică.

Au susținut că reieșind din faptul că raporturile juridice de muncă dintre Cancelaria de Stat și Nicolae Balcănuță s-au născut și erau ghidate în proces de desfășurare de prevederile Legii nr. 199 din 16 iulie 2010 cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică, respectiv, stingerea acestora la fel urma să fie ghidată de prevederile aceleiași legi și nu de prevederile legale operate prin intermediul Legii nr. 153 din 14 iulie 2017 pentru modificarea și completarea unor

acte legislative, intrate în vigoare la data de 18 decembrie 2017, acestea fiind incidente raporturilor de muncă născute după data intrării în vigoare a legii în cauză.

Au conchis că eliberarea lui Nicolae Balcănuță din funcția de Șef al Oficiului Teritorial Cahul al Cancelariei de Stat a fost dictată de modificările legislative operate prin Legea nr.153 din 14 iulie 2017 pentru modificarea și completarea unor acte legislative, astfel că Guvernul Republicii Moldova și Cancelaria de Stat a respectat cu strictețe toate prevederile legale pertinente și a acționat în strictă conformitate cu exigențele legale.

La 17 februarie 2020 Nicolae Balcănuță, reprezentat de avocatul Nicolae Frumosu, a depus referință pe marginea recursului declarat de către Guvernul Republicii Moldova, solicitând respingerea acestuia.

Prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018 a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova.

În conformitate cu art. 257 alin. (1) Cod administrativ, prezentul cod a intrat în vigoare la 01 aprilie 2019.

În conformitate cu art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod.

Din sensul normei de drept enunțate urmează că, legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedural. Respectiv, procedura de contencios administrativ dedusă judecății în prezenta speță urmează a fi judecată prin prisma dispozițiilor Codului administrativ al Republicii Moldova, aprobat prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018, pe când în partea materială urmează a fi aplicate prevederile legale în vigoare la momentul emiterii actului administrativ, și anume, a Legii contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000 (abrogată la 01 aprilie 2019).

În conformitate cu art. 244 alin. (1) Cod administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs. Iar conform art. 245 din același cod, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că decizia Curții de Apel Cahul a fost emisă la 27 noiembrie 2019 și expediată participanților la proces la 24 decembrie 2019, însă potrivit materialelor cauzei nu se atestă dovada recepționării deciziei.

Astfel, recursul depus de Nicolae Balcănuță reprezentat de avocatul Nicolae Frumosu, la 10 decembrie 2019, și ulterior la 10 ianuarie 2020 recursul motivat, recursul declarat de Dorina Boghian, reprezentată de avocatul Maxim Todorov la 10 ianuarie 2020 (data de pe plicul poștal) și recursurile declarate de Guvernul Republicii Moldova și Cancelaria de Stat a Republicii Moldova la 29 ianuarie 2020, sunt în termen.

La 20 mai 2020, completul de admisibilitate al completului specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție a numit recursurile declarate de Nicolae Balcănuță, reprezentat de avocatul Nicolae Frumosu, Dorina Boghian,

reprezentată de avocatul Maxim Todorov, Guvernul Republicii Moldova și Cancelaria de Stat a Republicii Moldova pentru examinare în complet de 5 judecători.

În conformitate cu art. 247 din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează și soluționează recursul fără ședință de judecată. Dacă consideră necesar, Curtea Supremă de Justiție poate decide citarea participanților la proces.

În speță, Colegiul nu consideră oportun de a cita participanții la proces pentru a se pronunța cu privire la problemele invocate în recurs, deoarece criticele recurenților, au fost expuse cu suficientă claritate.

Examinând și analizând argumentele invocate în cererile de recurs în raport cu materialele dosarului și prevederile legale, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că recursurile declarate de Dorina Boghian, reprezentată de avocatul Maxim Todorov, Guvernul Republicii Moldova și Cancelaria de Stat a Republicii Moldova, urmează a fi admise, cu casarea deciziei din 27 noiembrie 2019 a Curții de Apel Cahul și menținerea hotărârii din 26 octombrie 2018 a Judecătoriei Cahul, sediul Central, iar recursul declarat de Balcănuță Nicolae urmează a fi respins ca neîntemeiat, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu prevederile art. 248 alin. (1) lit a) și c) din Codul administrativ, examinând recursul, Curtea Supremă de Justiție adoptă una dintre următoarele decizii: respinge recursul, casează integral decizia instanței de apel și emite o nouă decizie.

Totodată, conform art. 194 alin. (2) din Codul administrativ, în procedura de examinare a cererilor de recurs, hotărârile și deciziile contestate se examinează din oficiu în privința existenței greșelilor procedurale și aplicării corecte a dreptului material.

La caz, instanța de recurs menționează că, materialele cauzei denotă cu certitudine că, prin Hotărârea Guvernului nr. 871 din 24 decembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial la data de 25 decembrie 2009, Nicolae Balcănuță a fost numit în funcția de șef al Oficiului teritorial Cahul al Cancelariei de Stat, reprezentant al Guvernului în teritoriu, fiind emisă în conformitate cu prevederile art. 7 din Legea nr.435-XVI din 28 decembrie 2006 privind descentralizarea administrativă, art.63 din Legea nr.436 din 28 decembrie 2006 privind administrația publică locală și Regulamentului cu privire la organizarea și funcționarea oficiilor teritoriale ale Cancelariei de Stat, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 845 din 18 decembrie 2009 (f.d. 10, vol. I).

Iar, prin Hotărârea Guvernului nr. 104 din 31 ianuarie 2018, care a fost publicată la 02 februarie 2018, în Monitorul Oficial nr. 33-39, la art. 120, semnată de prim-ministrul Republicii Moldova, Pavel Filip, Nicolae Balcănuță a fost eliberat din funcția de șef al Oficiului teritorial Cahul al Cancelariei de Stat, reprezentant al Guvernului în teritoriu, în temeiul art. 22 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 199 din 16 iulie 2010 cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică și în conformitate cu pct. 5 al Regulamentului cu privire la organizarea și funcționarea oficiilor teritoriale ale Cancelariei de Stat, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 845 din 18 decembrie 2009 (f.d. 9, vol. I).

Conform fișei postului aprobată la 11 octombrie 2010, categoria funcției șefului oficiului teritorial al Cancelariei de Stat, era funcția de demnitate publică (f.d. 47-52, vol.I).

În conformitate cu prevederile art. 1 alin. (2) al Legii contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000 (în vigoare pînă la 01 aprilie 2019), orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, se poate adresa instanței de contencios administrativ competente pentru a obține anularea actului, recunoașterea dreptului pretins și repararea pagubei ce i-a fost cauzată.

Art. 3 alin. (1) lit. a) al Legii indicate supra, statuează că, obiect al acțiunii în contenciosul administrativ îl constituie actele administrative, cu caracter normativ și individual, prin care este vătămat un drept recunoscut de lege al unei persoane, inclusiv al unui terț, emise de: a) autoritățile publice și autoritățile asimilate acestora în sensul prezentei legi.

Iar, conform art. 26 al Legii enunțate, actul administrativ contestat poate fi anulat, în tot sau în parte, în cazul în care: a) este ilegal în fond ca fiind emis contrar prevederilor legii; b) este ilegal ca fiind emis cu încălcarea competenței; c) este ilegal ca fiind emis cu încălcarea procedurii stabilite.

Hotărârea Guvernului nr. 104 din 31 ianuarie 2018, care este contestată de Nicolae Balcănuță, reprezintă un act administrativ în sensul Legii contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000 (în vigoare pînă la 01 aprilie 2019), respectiv poate fi anulat în temeiul prevederilor art. 26 alin. (1) al Legii date.

Colegiul observă că raporturile de serviciu dintre autoritățile publice și funcționarii publici sunt reglementate de Legea nr. 158 din 04 iulie 2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, iar art. 63 alin. (1) al Legii date prevede în mod expres și exhaustiv temeiurile de încetare a raportului de serviciu dintre autoritatea publică și funcționarul public prin eliberarea acestuia din funcția publică.

Art. 4 alin. (3) lit. a) Legea nr. 158 din 04 iulie 2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, stipulează că prevederile prezentei Legi nu se aplică persoanelor ce exercită funcții de demnitate publică, adică nu reglementează nici temeiurile de eliberare din funcția publică a acestei categorii de subiecți.

Conform art. 22 alin. (3) Legea nr. 199 din 16 iulie 2010 cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică, în cazul demnitarului numit, încetarea înainte de termen a mandatului are loc prin revocarea sau, după caz, eliberarea din funcție a demnitarului în temeiul actului administrativ al autorității care l-a numit în funcție.

În această conjunctură, Colegiul evidențiază că actul de eliberare din funcție a demnitarului numit se caracterizează prin lipsa unor criterii de destituire expres prevăzute de lege, spre deosebire de actul de eliberare din funcție a funcționarului public.

Colegiul relevă că art. 36 alin. (1) din Legea nr. 136 din 07 iulie 2017 cu privire la Guvern, stabilește că, Guvernul adoptă hotărâri, ordonanțe și dispoziții.

După cum este statuat în pct. 1 din Regulamentul cu privire la organizarea și funcționarea oficiilor teritoriale ale Cancelariei de Stat, acest act normativ a fost aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 845 din 18 decembrie 2009 în scopul

îndeplinirii prerogativelor acordate prin Legea nr. 435 din 28 decembrie 2006 privind descentralizarea administrativă, Legea nr. 436 din 28 decembrie 2006 privind administrația publică locală și Regulamentul privind organizarea și funcționarea Cancelariei de Stat, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 657 din 06 noiembrie 2009.

Îndeplinirea prerogativelor respective are tangență inclusiv cu raporturile de exercitare a funcțiilor publice din cadrul oficiilor teritoriale ale Cancelariei de Stat, care sunt reglementate, după caz, de Legea nr. 158 din 04 iulie 2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public sau de Legea nr. 199 din 16 iulie 2010 cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică.

De aici rezultă că Regulamentul cu privire la organizarea și funcționarea oficiilor teritoriale ale Cancelariei de Stat, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 845 din 18 decembrie 2009, are forță juridică inferioară față de actele legislative sus-menționate, iar odată cu intrarea în vigoare a Legii nr. 199 din 16 iulie 2010 cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică, funcția de șef adjunct al oficiului teritorial al Cancelariei de Stat a devenit de demnitate publică.

Regulamentul cu privire la organizarea și funcționarea oficiilor teritoriale ale Cancelariei de Stat, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 845 din 18 decembrie 2009, reprezintă actul normativ ce reglementează numirea în funcția de șef și șef adjunct al oficiului teritorial al Cancelariei de Stat.

Potrivit pct. 15 din Regulamentul dat în redacția în vigoare la data angajării lui Nicolae Balcănuță, șefii adjuncți ai oficiilor teritoriale ale Cancelariei de Stat erau numiți în funcție de ministrul de stat, nefiind indicate criteriile de numire, inclusiv necesitatea organizării concursurilor.

Prin urmare, prima instanță corect a judecat cauza prin prisma Legii nr. 199 din 16 iulie 2010 cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică, iar instanța de apel a admis încălcarea prin soluționarea greșită a conflictului dintre normele cuprinse în diferite acte normative (Regulamentul cu privire la organizarea și funcționarea oficiilor teritoriale ale Cancelariei de Stat, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 845 din 18 decembrie 2009, Legea nr. 158 din 04 iulie 2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public și Legea nr. 199 din 16 iulie 2010 cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică, pe de altă parte).

În continuare, Colegiul atestă că eroarea judiciară admisă de instanța de apel poate fi înlăturată de instanța de recurs prin casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe, fără a afecta dreptul părților la un proces echitabil, nefiind necesară noua stabilire a circumstanțelor de fapt sau administrarea unor noi probe.

Colegiul menționează că Nicolae Balcănuță și-a întemeiat pretenția de anulare a actului administrativ vizat pe prevederile art. 26 alin. (1) lit. a) și c) din Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000 (în vigoare până la 01 aprilie 2019), specificând că actul dat: a) este ilegal în fond ca fiind emis contrar prevederilor legii; c) este ilegal ca fiind emis cu încălcarea procedurii stabilite.

În această ordine de idei, Colegiul explică faptul că netemeinicia deciziei instanței de apel se referă în exclusivitate la soluționarea greșită a conflictului dintre normele cuprinse în diferite acte normative.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, reține că, instanța de apel a conchis că evaluarea

legalității Hotărârii Guvernului nr. 104 din 31 ianuarie 2018 cu privire la eliberarea din funcție urma a fi efectuată prin prisma drepturilor și garanțiilor conferite funcționarilor publici la eliberarea din funcție. După cum a fost enunțat anterior, concluzia instanței de apel este eronată, actul de eliberare din funcție a lui Nicolae Balcănuță fiind un act de eliberare dintr-o funcție de demnitate publică, cu respectarea prevederilor legale aplicabile.

În conformitate cu prevederile art. 22 alin. (3) din Legea nr. 199 din 16 iulie 2010 cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică, în cazul demnitarului numit, încetarea înainte de termen a mandatului are loc prin revocarea sau, după caz, eliberarea din funcție a demnitarului în temeiul actului administrativ al autorității care l-a numit în funcție.

La 18 august 2017, în Monitorul Oficial nr. 301-315/523, a fost publicată Legea nr. 153 din 14 iulie 2017 pentru modificarea și completarea unor acte legislative, urmare operării modificărilor legislative, funcțiile de șef și șef adjunct al oficiului teritorial al Cancelariei de Stat, din funcție de demnitate publică a devenit funcție publică de conducere.

În contextul prevederilor art. XXI alin.(5) al Legii nr.153 din 14 iulie 2017 pentru modificarea și completarea unor acte legislative, Cancelaria de Stat a fost obligată să întreprindă măsurile de rigoare în vederea încetării raporturilor de serviciu cu persoanele care ocupau funcția de demnitate publică de șef și șef-adjunct al oficiului teritorial al Cancelariei de Stat, și să demareze concursurile pentru ocuparea funcției publice de conducere de șef și șef-adjunct al oficiului teritorial al Cancelariei de Stat.

Cancelaria de Stat a demarat concursurile privind ocuparea funcțiilor publice de conducere de șefi și șefi adjuncți al oficiilor teritoriale ale Cancelariei de Stat, astfel, din considerentul că prevederile Legii nr. 153 din 14 iulie 2017 urmau să intre în vigoare la data de 18 decembrie 2017, concursul pentru ocuparea funcției de șef al Oficiului teritorial Cahul al Cancelariei de Stat, a fost demarat în luna octombrie 2017 la care Nicolae Balcănuță și-a înaintat formularul de participare la data de 27 octombrie 2017.

Prin urmare, concluzia instanței de apel precum că Nicolae Balcănuță îi sunt aplicabile prevederile Legii nr. 158-XVI din 04 iulie 2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, din momentul intrării în vigoare a prevederilor Legii nr. 153 din 14 iulie 2017 pentru modificarea și completarea unor acte legislative, sunt eronate.

Pct. 5 al Regulamentului cu privire la organizarea și funcționarea oficiilor teritoriale ale Cancelariei de stat, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 845 din 18 decembrie 2009, statuează că, conducerea generală a Oficiului este asigurată de șeful Oficiului, care este reprezentantul Guvernului în teritoriu și deține funcție de demnitate publică. Șeful Oficiului este numit în și eliberat din funcție prin hotărâre de Guvern.

La acest capitol, Colegiul consideră necesar să reliefeze că temeiul de eliberare a lui Nicolae Balcănuță din funcție rezidă anume în actul său de numire, nefiind incidente temeiurile de eliberare din funcție enumerate la art. 63 alin. (1) Legea nr. 158 din 04 iulie 2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public. Totodată, este cert că pentru funcția de șef adjunct al oficiului teritorial al Cancelariei de Stat cadrul normativ nu stabilește criterii de numire și destituire, circumstanță

derivată din caracterul de interes public deosebit al unei atare funcții de demnitate publică.

Prin urmare, Nicolae Balcănuță a fost numit și eliberat din funcția de Șef al Oficiului teritorial Cahul al Cancelariei de Stat, prin același act administrativ, Hotărâre de Guvern.

În context, este relevantă jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, și anume hotărârea Pellegrin vs. Franța din 08 decembrie 1999, prin care s-a indicat că nu intră în domeniul de aplicabilitate al art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului litigiile între stat și agenții săi, atunci când atribuțiile acestora din urmă sunt activități specifice de administrație publică, funcționarul acționând ca și deținător al puterii publice însărcinat cu salvagardarea intereselor generale ale statului.

În final, Colegiul relevă că instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material prin soluționarea greșită a conflictului dintre normele cuprinse în diferite acte normative, iar soluția primei instanțe este legală, nefiind necesară o noua stabilire a circumstanțelor de fapt sau administrarea unor noi probe.

De asemenea, Colegiul specializat apreciază ca fiind neîntemeiate argumentele recurentului Nicolae Balcănuță, precum că la data desfășurării concursului, funcția publică nu era vacantă or, instanța de fond corect a reținut că odată cu modificările introduse prin Legea nr. 153 din 14 iulie 2017 pentru modificarea și completarea unor acte legislative, la art. 9 al Legii nr. 158 din 04 iulie 2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, lista funcționarilor publici de conducere a fost completată cu funcția de șef al oficiului teritorial al Cancelariei de stat, modificări ce au schimbat statutul funcției și condițiile de naștere modificare și încetare a raporturilor juridice cu funcționarii ce urmau a accede în funcție ținând cont de prevederile Legii nr. 158 din 04 iulie 2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public.

Mai mult, alegațiile reclamantului precum că funcția exercitată de el nu a fost declarată vacantă nu sânt întemeiate deoarece funcția pe care o deținea, clasificată ca funcție de demnitate publică, nu se mai regăsea în clasificatorul unic al funcțiilor publice. Or, prin Legea nr. 153 din 14 iulie 2017 pentru modificarea și completarea unor acte legislative, prin art. XVI pct. 1 și 2, a fost modificat clasificatorul unic al funcțiilor publice, unde funcția de șef al oficiului teritorial al Cancelariei de stat a fost plasat la poziția B02, ce se referă la funcțiile publice de conducere.

Din considerentele expuse supra, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Nicolae Balcănuță este neîntemeiat și urmează a fi respins, iar recursurile declarate de Dorina Boghian, Guvernul Republicii Moldova și Cancelaria de Stat sunt întemeiate, urmând a fi admise, cu casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii instanței de fond.

În conformitate cu art. 258 alin. (3), art. 248 alin. (1) lit. a) și c) din Codul administrativ și Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000 (în vigoare pînă la 01 aprilie 2019), completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e :

Se respinge recursul declarat de Nicolae Balcănuță.

Se admit recursurile declarate de Dorina Boghian, reprezentată de avocatul Maxim Todorov, Guvernul Republicii Moldova și Cancelaria de Stat a Republicii Moldova.

Se casează decizia Curții de Apel Cahul din 27 noiembrie 2019 și se menține hotărârea Judecătoriei Cahul, sediul Central din 26 octombrie 2018 emisă în ordinea contenciosului administrativ, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Nicolae Balcănuță împotriva Guvernului Republicii Moldova, terții Cancelaria de Stat a Republicii Moldova, Elena Daud și Dorina Boghian cu privire la anularea hotărârii Guvernului Republicii Moldova, reîncadrarea în muncă în funcția deținută, încasarea salariului mediu pentru absență forțată de la muncă, repararea prejudiciului moral.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecătorii

Maria Ghervas

Nicolae Craiu

Mariana Pitic

Victor Burduh